

KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 22 czerwca 2015 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych

(druk nr 942)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych ma umożliwić prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych przez spółki akcyjne lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, albo podmioty działające na zasadach właściwych dla tych spółek, posiadające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Ponadto, ustawa zmierza do przyspieszenia postępowania w zakresie rozstrzygania, czy gra lub zakład posiadający określone cechy są grą losową, zakładem wzajemnym albo grą na automacie, oraz doprecyzowania przepisów dotyczących podmiotu opodatkowania, przedmiotu opodatkowania oraz obowiązku podatkowego w podatku od gier.

W myśl art. 2 ust. 6 ustawy o grach hazardowych, minister właściwy do spraw finansów publicznych rozstrzyga, w drodze decyzji, czy gra lub zakład posiadające cechy wymienione w tym przepisie, są grą losową, zakładem wzajemnym albo grą na automacie w rozumieniu ustawy.

Na podstawie ust. 8 dodawanego do art. 2 (art. 1 pkt 1 noweli), minister będzie mógł upoważnić, w drodze rozporządzenia, organy jemu podległe lub przez niego nadzorowane do wydawania takich decyzji w jego imieniu, określając jednocześnie właściwość miejscową upoważnionych organów oraz zakres upoważnienia.

Na podstawie art. 7a (art. 1 pkt 4 noweli), spółki akcyjne lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki działające na zasadach właściwych dla tych spółek, mające

siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, prowadzące działalność w zakresie organizowania gier hazardowych, będą mogły prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie, udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy, pod warunkiem ustanowienia przedstawiciela albo w formie oddziału.

Przedstawicielem spółki może być prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą osoba fizyczna, która ma w kraju miejsce zamieszkania oraz posługuje się językiem polskim w mowie i piśmie albo mająca tutaj siedzibę osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, w zarządzie której przynajmniej jeden z członków posługuje się językiem polskim w mowie i piśmie.

O rozwiązaniu umowy z przedstawicielem spółka zawiadamiać ma organ właściwy w sprawie udzielenia koncesji lub zezwolenia w terminie 7 dni od dnia rozwiązania umowy. Nowego przedstawiciela trzeba będzie ustanowić w terminie 2 miesięcy od dnia rozwiązania umowy z dotychczasowym (art. 54a ustawy).

W art. 1 w pkt 6 noweli zaproponowano modyfikacje art. 11 i art. 12 ustawy o grach hazardowych. Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, gier na automatach, gry bingo pieniężne oraz zakładów wzajemnych, będzie mogła być prowadzona m. in. pod warunkiem, że akcjonariuszami (wspólnikami) posiadającymi akcje (udziały), których wartość przekracza 10% kapitału zakładowego spółki, lub członkami zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółki są osoby fizyczne, osoby prawne lub spółki niemające osobowości prawnej, co do których nie istnieją uzasadnione zastrzeżenia z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub bezpieczeństwa interesów ekonomicznych państwa. Dotychczas próg udziału w kapitale zakładowym spółki wynosi jedną setną udziałów lub akcji.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 14 ustawy (art. 1 pkt 7 noweli), urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach, będzie dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy.

Z kolei przyjmowanie zakładów wzajemnych będzie dozwolone – stosownie do udzielonego zezwolenia – wyłącznie w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych lub przez sieć Internet na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy.

Na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy (art. 1 pkt 9 noweli), w przypadku gdy o zezwolenie na urządzenie loterii fantowej, loterii audioteksowej, gry bingo fantowe lub loterii promocyjnej ubiega się podmiot, który nie ma siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w przypadku gdy nie można ustalić właściwości miejscowej organu, organem właściwym do wydania decyzji będzie Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.

Zgodnie z nowym art. 52 ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 18 noweli), zmiana w strukturze kapitału zakładowego spółek prowadzących działalność w zakresie gier urządzanych w ośrodkach gier lub działalność w zakresie zakładów wzajemnych, powodująca przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, 30%, 40%, 50%, 60%, 70%, 80% i 90% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym wymagać ma

zawiadomienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie 7 dni od dnia zarejestrowania tych zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym. Dotychczas zmiana kapitału zakładowego wymaga zgody ministra.

Wymóg uzyskania zgody zastąpiono obowiązkiem zawiadomienia także w art. 53 ustawy, dotyczącym zmian w składzie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółek prowadzących działalność w zakresie gier urządzanych w ośrodkach gier lub działalność w zakresie zakładów wzajemnych.

W art. 70 w ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 30 noweli) doprecyzowano przepis wskazujący podmioty będące podatnikami podatku od gier. Podatnikiem będzie osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która prowadzi działalność w zakresie gier hazardowych na podstawie udzielonej koncesji lub udzielonego zezwolenia, z wyłączeniem loterii promocyjnych, podmiot urządzający gry objęte monopolem państwa oraz uczestnik turnieju gry pokera

W art. 73 ustawy (art. 1 pkt 31 noweli) wskazano podstawę opodatkowania podatkiem od gier, w zależności od rodzaju gry, przyjmując jednocześnie zasadę, że podstawy opodatkowania poszczególnych rodzajów gier hazardowych, nie podlegają sumowaniu.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 94. posiedzeniu w dniu 12 czerwca b.r. pochodziła z przedłożenia rządowego. Projekt wpłynął do Sejmu w dniu 19 listopada 2014 r. (druk sejmowy nr 2927) i został skierowany do pierwszego czytania w Komisji Finansów Publicznych.

Komisja wprowadziła do projektu 22 poprawki, zmierzające przede wszystkim do zastąpienia obowiązku prowadzenia przez podmioty z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) działalności w zakresie gier hazardowych za pośrednictwem utworzonego w tym celu oddziału - obowiązkiem wskazania upoważnionego przedstawiciela, jako warunku uzyskania koncesji lub zezwolenia.

W toku prac nad projektem podnoszono także wątpliwości dotyczące prawidłowej jego notyfikacji Komisji Europejskiej.

Za przyjęciem ustawy głosowało 242 posłów, przy 186 głosach przeciw i 6 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi szczegółowe

1) Zgodnie z art. 11 ustawy, działalność w zakresie urządzania gier hazardowych może być prowadzona pod warunkiem, że członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółki posiadają obywatelstwo polskie lub obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, a przed organami wymiaru sprawiedliwości tych państw nie toczy się przeciw wymienionym podmiotom postępowanie w sprawach o przestępstwa związane z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu.

Art. 12 ustawy, określając wymóg niekaralności wobec tych samych osób, odnosi się już jedynie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Propozycje poprawek:

w art. 1 w pkt 6, w art. 12:

a) w ust. 1–4 po wyrazach „na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego

Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”,

b) w ust. 4 po wyrazach „nieposiadającymi obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”;

2) W myśl art. 52 ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 18 noweli), zmiana w strukturze kapitału zakładowego spółek prowadzących działalność w zakresie gier urządzanych w ośrodkach gier lub działalność w zakresie zakładów wzajemnych powodująca przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, 30%, 40%, 50%, 60%, 70%, 80% i 90% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym wymaga zawiadomienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie 7 dni od dnia zarejestrowania tych zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym. Dotychczas zmiana kapitału zakładowego wymaga zgody ministra. W konsekwencji takiego zabiegu legislacyjnego, konieczna jest także modyfikacja art. 52 ust. 2 pkt 4.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 18 w lit. b po wyrazach „w ust. 2” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako tiret pierwsze oraz dodaje się tiret drugie w brzmieniu:

„– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym podmiotu dokonującego zawiadomienia, oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, w przypadku spółki, o której mowa w pkt 2 lit. a.”;

3) w art. 73 ust. 2 ustawy (art. 1 pkt 31 noweli) przyjęto zasadę, że podstawy opodatkowania poszczególnych rodzajów gier hazardowych, nie podlegają sumowaniu, w szczególności nie podlega sumowaniu podstawa opodatkowania, o której mowa w ust. 1 pkt 7, z podstawą opodatkowania, o której mowa w ust. 1 pkt 9. Ostatni fragment tego przepisu jest, w kontekście przyjętej zasady, zbędny, może natomiast być źródłem wątpliwości interpretacyjnych.

Propozycja poprawki”

w art. 1 w pkt 31, w art. 73 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, w szczególności nie podlega sumowaniu podstawa opodatkowania, o której mowa w ust. 1 pkt 7, z podstawą opodatkowania, o której mowa w ust. 1 pkt 9”;

- 4) W art. 1 w pkt 4 i w pkt 27 noweli użyto niewłaściwego określenia „spółka zobowiązana” zamiast „spółka obowiązana”. Zgodnie z przyjętą w tym zakresie zasadą, zobowiązanie oznacza powinność wynikającą z umowy, natomiast obowiązek - nakaz wynikający wprost z ustawy - jak ma to miejsce w analizowanych przepisach.

Propozycja poprawek

w art. 1:

- a) w pkt 4, w art. 7a w ust. 6 wyraz „zobowiązana” zastępuje się wyrazem „obowiązana”,
b) w pkt 27 w lit. b, w pkt 9 wyraz „zobowiązanej” zastępuje się wyrazem „obowiązanej”.*

Maciej Telec

Główny legislator